شنبه
۸ آذر ۱۴۰۴- ۸ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷ - ۲۹ نوامبر ۲۰۲۵- شماره ۲۹۴۷-پیاپی ۴۲۶۵

صمت
صنعت معدن تجارت

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه صمت: www.smtnews.ir/about.html

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «صمت»

مدیرمسئول: عاطفه خسروی

سازمان آگهی‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸ - ۰۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶
ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmil.com
تلفن: ۸۲۱۹۰ (داخلی-۱۰۸)
توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸
تهران، خیابان قائم مقام فراهانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶- کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱
روابط عمومی: pr@smtnews.ir
چاپخانه: صمیم

www.smtnews.ir info@smtnews.ir
telegram.me/smtnews instagram.com/smtnewspaper
tozi.smtnews@gmail.com http://eitaa.com/smtnews
https://ble.ir/smtnews

عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی
عضو انجمن مدیران رسانه
عضو تعاونی مطبوعات

کارتون روز

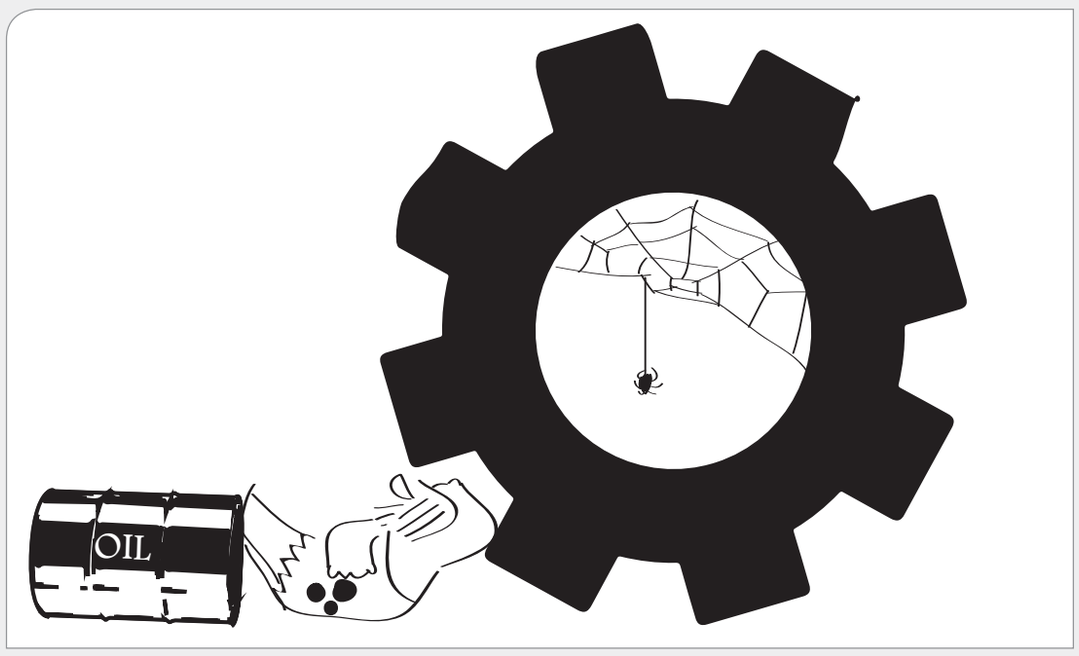

بدون شرح

طرح: حسین علیزاده

مجلس شورای اسلامی در تاریخ ۲۳ تیر سال ۱۳۷۲ با تصویب ماده واحده‌ای، روز ۱۰ آذر ماه، سالروز شهادت مجتهد مجاهد و سیاستمدار متعهد آیت الله سید حسن مدرس را به عنوان روز مجلس نام‌گذاری کرد.

سالروز شهادت آیت الله سیدحسن مدرس از سوی مجلس شورای اسلامی با عنوان روز مجلس نام‌گذاری شده است. سیدحسن مدرس سیاست‌مدار و روحانی شیعه ایرانی بود که در شب ۱۰ آذر ۱۳۱۶ توسط عوامل رضاشاه کشته شد و طبق مصوبه شورای فرهنگ عمومی ۱۰ آذر در تقویم جمهوری اسلامی ایران، به نام روز مجلس خوانده می‌شود.

آیت‌الله مدرس کیست؟

آیت‌الله سید حسن مدرس از علمای اصفهان در دوران مشروطه بود که به حمایت از مشروطه‌خواهان پرداخت. وی در دوره دوم مجلس، از طرف فقها به‌عنوان یکی از مجتهدانی تعیین شد که طبق قانون اساسی مشروطه می‌بایست بر هماهنگی مصوبات مجلس با شرع اسلام نظارت داشته باشند.

وی از دوره سوم تا دوره ششم نیز برای چهار دوره نماینده مردم تهران در مجلس شورای ملی بود. در دوره جنگ جهانی اول، کمیته دفاع ملی را تشکیل داد و به قم مهاجرت کرد. سید حسن مدرس با اقدامات رضاخان مخالفت می‌کرد. رضاخان وی را تبعید کرد و به شهادت رساند. در ایران دهم آذر، به مناسبت شهادت وی، به نام «روز مجلس» نام‌گذاری شده است. در تعریف «مجلس» نیز آمده است؛ مجلس به مجموعه‌ای از افراد گفته می‌شود که در هر کشور برای وضع قوانین و نظارت بر اجرای آنها معمولاً با رأی آزاد و مستقیم مردم انتخاب می‌شوند. در ایران به پارلمان مجلس گفته می‌شود. در کشورهایی که تفکیک قوا صورت پذیرفته است، پارلمان قوه قانون‌گذاری را تشکیل می‌دهد.

پارلمان در بیشتر کشورها از دو مجلس تشکیل می‌شود. یکی مجلسی که اعضای آن مستقیماً توسط مردم انتخاب می‌شوند مانند مجلس شورای اسلامی ایران، مجلس عوام انگلستان، مجمع ملی فرانسه و مجلس نمایندگان ایالات متحده امریکا و دیگری مجلسی که اعضای آن با شرایط محدودتری و نه ضرورتاً رأی مردم انتخاب می‌شوند.

تاریخچه مجلس در ایران

هرودت (تاریخ‌نگار یونانی) مدعی است پس از کوروش، ایرانیان برای مشخص شدن ادامه وضعیت حکومت در کشورشان مجلس کوچکی تشکیل دادند که داریوش موفق شد آن مجلس را متقاعد سازد که از نظام‌های دموکراتیک دوری کرده و نظام شاهنشاهی را ادامه دهد. آنچه مشخص است اینکه نخستین مجلس شناخته شده در تاریخ ایران زمین به زمان اشکانیان باز می‌گردد. در این دوران مجلس مهستان از میان بزرگان و اشراف ایرانی تشکیل می‌شده است.

در زمان ناصرالدین شاه وی در چند مورد مجوز تشکیل مجالسی را صادر کرد که بیشتر جنبه تشریفاتی داشت. پس از آن و در سال ۱۳۰۱ قمری، جمعی از تجار و بازرگانان توانستند اجازه تأسیس مجلس وکلای تجار ایران را از ناصرالدین شاه بگیرند، اما تشکیل نخستین مجلس ملی کشور به انقلاب مشروطه باز می‌گردد که فرمان تشکیل آن در روز ۱۶ مرداد سال ۱۲۸۵ توسط مظفرالدین شاه به امضا رسید. نظام‌نامه مجلس شورای ملی نیز در روز ۱۷ شهریور ۱۲۸۵ به امضای مظفرالدین شاه رسید.

در فرمان مشروطیت از مجلس ایران هم به عنوان مجلس مقدس شورای ملی و هم مجلس شورای اسلامی نام برده شده‌است. در قانون اساسی مشروطه و قانون اساسی جمهوری اسلامی پیش از بازنگری نام این نهاد مجلس شورای ملی بوده است. هر چند در ۳۱ تیر ۱۳۵۹ نمایندگان مجلس این نهاد را «مجلس شورای اسلامی» نام‌گذاری کردند.

مجلس شورای اسلامی چیست؟

مجلس شورای اسلامی نهاد قانون‌گذاری جمهوری اسلامی ایران است که اعضای آن بر اساس اصل شصت و دو قانون اساسی با رأی مستقیم مردم انتخاب می‌شوند؛ پس از انقلاب، مجلس شورای ملی به مجلس شورای اسلامی تغییر نام داد. نخستین انتخابات مجلس در بیست و چهارم اسفند ۱۳۵۸ برگزار شد و نخستین دوره مجلس شورای اسلامی در ۷ خرداد سال ۱۳۵۹ با پیام رهبر کبیر انقلاب اسلامی حضرت آیت‌الله خمینی (ره) شروع به کار کرد.

بر اساس قوانین جمهوری اسلامی ایران مجلس شورای اسلامی محلی برای تدوین نظام ارزشی مورد قبول جمهوری اسلامی ایران و تهیه و تصویب قوانین اسلامی برای کلیه نیازهای جامعه در زمینه‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، تبلیغی، نظامی، اخلاقی و قضایی است.

مصوبات مجلس شورای اسلامی اگر مورد تأیید شورای نگهبان قرار گیرند، برای اجرا به قوه مجریه ایران و قوه قضاییه ابلاغ می‌شود. در برخی مسائل بسیار مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ممکن است اعمال قوه مقننه از راه همه‌پرسی و مراجعه مستقیم به آرا مردم صورت گیرد که در خواست این مراجعه به آرا عمومی نیز باید به تصویب دو سوم مجموع نمایندگان مجلس برسد. مجلس ایران از سایر قوا مستقل است و به‌طور قانونی نباید هیچ اثرگذاری از بیرون بر تصمیمات مجلس وجود داشته باشد. با توجه به نقش مؤثر و مهم مجلس در نظام کشور، وظایف عمده مجلس در دو بخش قانون‌گذاری و نظارت خلاصه می‌شود.

نمایندگان مجلس شورای اسلامی نیز هر چهار سال یک بار و از طریق انتخابات تعیین می‌شوند. نامزدهای شرکت در انتخابات مجلس شورای اسلامی باید مورد تأیید نهادهای مربوط قرار گیرند. این نهادها به دو گروه تقسیم می‌شوند. اول هیات‌های اجرایی که وابسته به دولت و وزارت کشور هستند و دوم شورای نگهبان.

هیات‌های اجرایی برای هر داوطلب هفت شرط را مورد بررسی قرار می‌دهند و در صورت احراز تمامی این شروط از جانب داوطلب وی را برای تأییدصلاحیت به شورای نگهبان معرفی می‌کنند. شرایط هفت‌گانه به‌شرح زیر است:

داشتن سلامت جسمانی در حد نعمت بینایی، شنوایی و گویایی
عدم‌سوءپیشینه و محکومیت قضائی
عدم‌سوءشهرت در حوزه انتخابی
داشتن حداقل ۳۰ سال کامل سن برای ثبت‌نام
داشتن حداقل مدرک کارشناسی ارشد یا معادل آن (بنا بر یک تبصره افراد دارای مدرک کارشناسی که سابقه پنج سال کار در حد کارشناسی را داشته باشند نیز مجاز به ثبت‌نام هستند)
اعتقاد و التزام عملی به نظام جمهوری اسلامی ایران و قانون اساسی آن
اعتقاد و التزام عملی به اسلام و اصل مترقی ولایت مطلقه فقیه

پس از هیات‌های اجرایی نوبت به شورای نگهبان می‌رسد که به تأیید صلاحیت داوطلبان شرکت در انتخابات مجلس بپردازد. در صورتی که شورای نگهبان نیز صلاحیت داوطلبی را تأیید کرد، وی می‌تواند در انتخابات شرکت کند.

مجلس از دیدگاه امام‌خمینی (ره)

حضرت امام‌خمینی (ره) در مورد اهمیت و وظایف مجلس می‌فرمایند: مجلس شورای اسلامی، مجلس مشورت است. مجلسی که باید متفکرین مسائلی را که مایحتاج ملت و کشور است در میان بگذارند، با هم مشورت و مباحثه کنند.

شما آقایان وکیل مردم هستید و باید آنچه دلخواه ملت هست و آنچه دلخواه اسلام است آنجا مطرح بشود و همه چیزش اسلامی باشد. بر فرض من با شما خدای نخواسته یک حساب خورده‌ای دارم نباید در مجلس به این حساب‌ها رسیدگی شود، بلکه مجلس مرکز همه قدرت‌ها و قانون‌ها است و این مجلس است که همه را هدایت می‌کند و باید هدایت کند. پس شأن مجلس باید حفظ شود.

یادداشت

آیا بورس ورشکسته شده است؟

فیروزه عسگری
فعال بازار سرمایه

در ماه‌ها و سال‌های اخیر، بازار بورس ایران با نوسانات شدید و افت‌های قابل توجهی مواجه شده است که این وضعیت باعث نگرانی بسیاری از سرمایه‌گذاران و فعالان بازار شده است. پرسشی که بارها مطرح می‌شود این است که: «آیا بورس ورشکسته شده است؟» برای پاسخ دقیق به این سوال، ابتدا باید مفهوم ورشکستگی بورس را از منظر بازارهای مالی بررسی کنیم.

بورس به عنوان یک نهاد مالی و بازار معاملاتی، مشابه شرکت‌های تجاری نیست که بتوان آن را به معنای معمول ورشکسته شدن، تعطیل یا منحل دانست. بورس، محلی است برای دادوستد سهام شرکت‌ها، اوراق بدهی، کالا و دارایی‌های مالی دیگر که نقش واسطه‌ای بین سرمایه‌گذاران و شرکت‌ها ایفا می‌کند. عملکرد بورس وابسته به اعتماد سرمایه‌گذاران و فعالان بازار است و در صورت کاهش این اعتماد، بازار دچار نوسانات و افت‌های قیمتی خواهد شد، اما این به معنای توقف فعالیت یا ورشکستگی بورس نیست.

بنابراین، وقتی می‌گوییم بورس ورشکسته شده، معمولاً منظور کاهش شدید ارزش دارایی‌ها، افت اعتماد عمومی، کاهش حجم معاملات و زیان سرمایه‌گذاران است. واقعیت این است که بورس ایران طی سال‌های گذشته با چالش‌های متعددی مواجه بوده که در مجموع، باعث شده بازار سرمایه شرایط ناپایداری را تجربه کند.

یکی از اصلی‌ترین دلایل این وضعیت، مشکلات ساختاری بورس است. این مشکلات شامل ضعف در زیرساخت‌های نظارتی، ناتوانی در شفاف‌سازی دقیق و به موقع اطلاعات، وجود رفتارهای سفته‌بازانه و دستکاری بازار، و عدم وجود ابزارهای متنوع مالی برای مدیریت ریسک است. این عوامل باعث شده‌اند که اعتماد سرمایه‌گذاران، به ویژه سهامداران خرد، به شدت کاهش یابد.

علاوه بر آن، عوامل کلان اقتصادی و سیاسی نیز تأثیر بسیار مهمی بر وضعیت بورس دارند. رکود اقتصادی طولانی مدت، تورم بالا، نوسانات شدید نرخ ارز، سیاست‌های پولی و مالی نامطمئن و بی‌ثباتی سیاسی، فضای نامطلوبی را برای بازار سرمایه ایجاد کرده‌اند. در شرایطی که اقتصاد کلان با ابهامات و ریسک‌های فراوان روبه‌رو است، سرمایه‌گذاران تمایل دارند سرمایه خود را از بازارهای پرریسک خارج کنند و به سمت دارایی‌های کم‌ریسک‌تر حرکت نمایند.

از سوی دیگر، فشارهای روانی ناشی از اخبار سیاسی، مذاکرات پشت‌پرده، تنش‌های منطقه‌ای و تهدیدهای امنیتی باعث شده است که سرمایه‌گذاران از سرمایه‌گذاری بلندمدت در بورس هراس داشته باشند. این ترس‌ها و عدم اطمینان‌ها، نوسانات شدید قیمتی و خروج سرمایه را تشدید کرده و باعث می‌شود که حتی در صورت وجود فرصت‌های رشد، بازار نتواند روند صعودی پایدار را تجربه کند.

اما باید توجه داشت که بورس به عنوان یک بازار مالی پویا، همواره چرخه‌هایی از رشد و نزول را پشت سر می‌گذارد. افت‌های مقطعی و نوسانات شدید بخشی طبیعی از فعالیت بازار است. بنابراین، سقوط قیمت‌ها و کاهش ارزش دارایی‌ها به معنای ورشکستگی بورس نیست، بلکه می‌توان آن را نشانه نیاز به اصلاحات و بهبود زیرساخت‌ها و شرایط اقتصادی دانست.

از سوی دیگر، بورس همچنان بستر اصلی تامین مالی شرکت‌ها و جذب سرمایه‌های خرد و کلان است. فعالیت شرکت‌ها در بازار سرمایه ادامه دارد و معاملات روزانه انجام می‌شود. بنابراین، نمی‌توان بورس را به عنوان نهادی ورشکسته تلقی کرد.

راهکارهای بهبود وضعیت بورس نیازمند مجموعه‌ای از اقدامات در حوزه‌های مختلف است. نخست، اصلاحات ساختاری در بازار سرمایه، شامل بهبود نظام نظارتی، افزایش شفافیت اطلاعات، توسعه ابزارهای مالی و تقویت حقوق سهامداران خرد ضروری است. همچنین، نهادهای ناظر باید با افزایش نظارت و پیشگیری از رفتارهای غیرشفاف، اعتماد عمومی را بازسازی کنند.

در سطح کلان، ایجاد ثبات در سیاست‌های اقتصادی و پولی، مدیریت مناسب تورم و نرخ ارز و حمایت از تولید و بخش‌های مولد اقتصاد می‌تواند به بهبود فضای کسب‌وکار و در نتیجه بهبود وضعیت بورس کمک کند. همچنین، کاهش تنش‌های سیاسی و ایجاد امنیت روانی برای سرمایه‌گذاران از اهمیت بالایی برخوردار است.

همچنین، آموزش و فرهنگ‌سازی برای سرمایه‌گذاری هوشمند و مدیریت ریسک، می‌تواند نقش مهمی در افزایش مشارکت و پایداری بازار سرمایه ایفا کند. سرمایه‌گذاران خرد با دانش کافی قادر خواهند بود تصمیمات بهتری بگیرند و کمتر تحت تأثیر هیجانات و اخبار منفی قرار گیرند.

در نهایت، بورس ایران در شرایط فعلی نیازمند توجه جدی و برنامه‌ریزی بلندمدت است. نمی‌توان وضعیت کنونی را به معنای ورشکستگی بازار تلقی کرد، بلکه باید آن را فرصتی برای اصلاح و بهبود دید. با اتخاذ سیاست‌های مناسب، افزایش شفافیت، حمایت از حقوق سرمایه‌گذاران و تقویت زیرساخت‌ها، بورس می‌تواند به مسیر رشد پایدار بازگردد و نقش مهم خود را در توسعه اقتصادی کشور ایفا کند.

نگاه روز

نقش مجلس در حل مسائل معیشتی و اجتماعی

مجلس شورای اسلامی به عنوان رکن قانون‌گذاری و یکی از ارکان اصلی نظام جمهوری اسلامی ایران، نقشی بنیادین در هدایت مسیر کشور به سوی عدالت، توسعه و رفاه عمومی دارد. در شرایطی که جامعه با چالش‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی متعددی روبه‌روست، کارکرد مجلس در حل مسائل معیشتی و اجتماعی از اهمیت دوچندان برخوردار می‌شود.

مجلس شورای اسلامی به عنوان رکن قانون‌گذاری و یکی از ارکان اصلی نظام جمهوری اسلامی ایران، نقشی بنیادین در هدایت مسیر کشور به سوی عدالت، توسعه و رفاه عمومی دارد. در شرایطی که جامعه با چالش‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی متعددی روبه‌روست، کارکرد مجلس در حل مسائل معیشتی و اجتماعی از اهمیت دوچندان برخوردار می‌شود. وظیفه نمایندگان مردم تنها محدود به تصویب قوانین نیست، بلکه آنان با نظارت مؤثر بر عملکرد دولت و نهادهای اجرایی، می‌توانند مسیر بهبود شرایط زندگی مردم را هموار سازند.

قانون‌گذاری در خدمت معیشت مردم

یکی از اصلی‌ترین وظایف مجلس، قانون‌گذاری متناسب با نیازهای روز جامعه است. در حوزه معیشت، مجلس می‌تواند با تصویب قوانین حمایتی و اصلاح ساختارهای ناکارآمد اقتصادی، فشار معیشتی را از دوش مردم کاهش دهد. برای مثال، قوانین مرتبط با نظام مالیاتی عادلانه، حمایت از تولید داخلی، اشتغال‌زایی و تنظیم بازار کالاهای اساسی از جمله ابزارهای قانونی هستند که می‌توانند به تعادل اقتصادی و بهبود قدرت خرید مردم کمک کنند.

مجلس در سال‌های اخیر گام‌هایی در این مسیر برداشته است؛ از جمله تصویب طرح‌هایی برای ساماندهی یارانه‌ها، حمایت از اقشار کم‌درآمد، ایجاد مشوق‌های مالی برای کسب‌وکارهای کوچک و جلوگیری از انحصار در بازار. با این حال، مهم‌تر از تصویب قانون، اجرای دقیق و نظارت مؤثر بر اجرای قوانین است که تضمین‌کننده تأثیر واقعی آنها در زندگی مردم خواهد بود.

نقش نظارتی مجلس در کاهش نابرابری‌ها

نظارت، بازوی مکمل قانون‌گذاری است. مجلس باید همواره به عنوان چشم بیدار ملت، عملکرد دستگاه‌های اجرایی را رصد کند تا انحراف از مسیر عدالت و منافع عمومی رخ ندهد. کمیسیون‌های تخصصی مجلس از جمله کمیسیون اجتماعی، اقتصادی و برنامه و بودجه، مسئولیت سنگینی در بررسی و تحلیل اجرای طرح‌های معیشتی و اجتماعی دولت دارند.

اگر مجلس بتواند با نظارت هوشمندانه، شفاف و غیرسیاسی، از هدررفت منابع ملی جلوگیری کند و بودجه‌های حمایتی را به سمت اقشار نیازمند هدایت نماید، بسیاری از نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی کاهش می‌یابد. به همین دلیل، مطالبه‌گری از دستگاه‌ها، احضار وزرا برای پاسخ‌گویی، و بررسی دقیق گزارش‌های مالی و عملکردی، از ابزارهایی است که مجلس باید با جدیت از آنها بهره ببرد.

پیوند مجلس با مردم و گروه‌های اجتماعی

یکی از پایه‌های موفقیت مجلس در حل مسائل معیشتی و اجتماعی، درک دقیق از واقعیت‌های زندگی مردم است. نمایندگان به عنوان صدای مردم، باید ارتباط مستمر و واقعی با حوزه انتخابیه خود داشته باشند. این ارتباط نه‌تنها از طریق دیدارهای مردمی و جلسات استانی، بلکه با بهره‌گیری از ظرفیت رسانه‌ها، شبکه‌های اجتماعی و مراکز پژوهشی ممکن است. مجلس زمانی می‌تواند تصمیمات دقیق و اثرگذار بگیرد که از نزدیک با مشکلات معیشتی نظیر بیکاری، گرانی، مسکن، درمان و آموزش آشنا باشد. در این میان، تشکیل کمیته‌های مردمی مشورتی و استفاده از دیدگاه نخبگان و کارشناسان محلی، می‌تواند شکاف میان واقعیت جامعه و تصمیم‌گیری‌های کلان را کاهش دهد.

عدالت اجتماعی، یکی از آرمان‌های اصلی نظام اسلامی است و تحقق آن بدون نقش‌آفرینی فعال مجلس امکان‌پذیر نیست. مجلس می‌تواند با تصویب قوانین هدفمند در زمینه توزیع عادلانه منابع، مقابله با فقر، گسترش بیمه‌های اجتماعی، حمایت از معلولان، سالمندان و اقشار آسیب‌پذیر، به تحقق عدالت نزدیک‌تر شود.

همچنین در حوزه آموزش و سلامت عمومی، مجلس باید به گونه‌ای قانون‌گذاری کند که فرصت‌ها برای همه شهروندان، صرف‌نظر از طبقه یا محل زندگی، برابر باشد. تمرکززدایی از بودجه‌ها، توجه به مناطق کمترتوسعه‌یافته، و حمایت از طرح‌های توانمندسازی اجتماعی، از دیگر مسیرهایی است که مجلس می‌تواند عدالت اجتماعی را در عمل محقق سازد.

چالش‌ها و کاستی‌ها

البته نقش مجلس در حل مسائل معیشتی و اجتماعی همواره با چالش‌هایی همراه بوده است. از یک‌سو، حجم گسترده مشکلات اقتصادی و محدودیت منابع مالی کشور، قدرت مانور مجلس را کاهش می‌دهد؛ و از سوی دیگر، تداخل وظایف میان قوا و گاه سیاسی شدن تصمیمات، مانع از تحقق تصمیمات کارشناسی می‌شود.

در برخی موارد، قوانین خوب تصویب می‌شوند اما به دلیل عدم هماهنگی با دستگاه‌های اجرایی یا نبود نظارت کافی، در مرحله اجرا با شکست مواجه می‌گردند. همچنین، ضعف در استفاده از داده‌های دقیق و تحلیل‌های علمی در تدوین قوانین، باعث می‌شود سیاست‌های معیشتی و اجتماعی گاه اثرگذاری کوتاه‌مدت و محدود داشته باشند.

ضرورت نگاه راهبردی و بلندمدت

برای حل ریشه‌ای مسائل معیشتی و اجتماعی، مجلس باید از تصمیمات مقطعی و واکنشی فاصله بگیرد و به سمت برنامه‌ریزی بلندمدت و راهبردی حرکت کند. همکاری با مراکز پژوهشی، دانشگاه‌ها و نهادهای برنامه‌ریزی، می‌تواند به نمایندگان در درک دقیق‌تر مسائل کمک کند.

تصویب قوانین پایدار در زمینه اصلاح ساختار اقتصادی، نظام مالیاتی عادلانه، آموزش مهارت‌محور، و حمایت از اقتصاد دانش‌بنیان، مسیر رشد پایدار را فراهم می‌سازد. مجلس باید در سیاست‌گذاری‌های خود، آینده‌نگری را جایگزین تصمیمات احساسی و شعاری کند تا نسل‌های آینده از ثمرات آن بهره‌مند شوند.

نقش تعامل مجلس و دولت

حل مسائل معیشتی و اجتماعی بدون تعامل سازنده میان مجلس و دولت امکان‌پذیر نیست. تقابل‌های سیاسی یا جناحی نه‌تنها به نفع مردم نیست، بلکه مسیر اصلاحات اقتصادی را نیز مسدود می‌کند. بهترین شکل همکاری آن است که مجلس با حفظ استقلال و اقتدار خود، در کنار دولت و در جهت منافع ملی حرکت کند.

تعامل مثبت میان این دو قوه می‌تواند به تصویب بودجه‌های واقعی، شفاف و قابل اجرا منجر شود. از سوی دیگر، مجلس باید با اصلاح فرآیند تصویب بودجه، نظارت بر تخصیص منابع و ارزیابی نتایج، از هدررفت منابع جلوگیری کند.

سخن پایانی

در نهایت، مجلس شورای اسلامی نه‌تنها نهاد قانون‌گذاری، بلکه تبلور اراده ملی در مسیر تحقق عدالت، رفاه و توسعه است. نقش آن در حل مسائل معیشتی و اجتماعی، به میزان درک واقعی نمایندگان از مشکلات مردم، توان کارشناسی در قانون‌گذاری، و جدیت در نظارت بستگی دارد.

مجلس می‌تواند با نگاه عدالت‌محور، مردم‌گرا و علمی، از جایگاه تصمیم‌گیری صرف فراتر رود و به نهادی امیدآفرین و کارآمد در بهبود کیفیت زندگی مردم تبدیل شود. در شرایطی که جامعه با مشکلات اقتصادی و اجتماعی پیچیده‌ای مواجه است، انتظار مردم از مجلس آن است که فراتر از شعار و جدال‌های سیاسی، با تصمیماتی عملی، مدبرانه و مبتنی بر عدالت، مسیر آرامش و اعتماد عمومی را هموار سازد.